

Dosarul nr. 2ra-1575/22
2-21059833-01-2ra-03112022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. L. Mitrofan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Panov, L. Pruteanu, O. Cojocaru

ÎNCHEIERE

7 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică
Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Aldada
Baraa împotriva Instituției Publice Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae
Testemițeanu” din Republica Moldova cu privire la anularea ordinului de
exmatriculare,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2021, Aldada Baraa s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din
RM, solicitând anularea ordinului IP Universitatea de Medicină și Farmacie
„Nicolae Testemițeanu” din RM nr. 24-ST/STR din 16 aprilie 2021.

În motivarea cererii de chemare în judecată, s-a indicat că prin ordinul nr. 24-
ST/STR din 16 aprilie 2021 s-a dispus: a exmatricula din 16 aprilie 2021 dl.
Aldada Baraa, cet. Israel, anul 5 grupa M1624, Facultatea de Medicină nr. 1, în
legătură cu încălcarea legislației în vigoare a RM. A rezoluționa din 16 aprilie
2021 contractul cu privire la instruirea la studii superioare integrate a cetățenilor
străini nr. 2326/87 din 27 octombrie 2016.

Reclamantul consideră ordinul emis ca fiind unul ilegal și nefondat, care
urmează a fi anulat, deoarece contravine principiului proporționalității și nu
conține o motivare plauzibilă.

A susținut că IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae
Testemițeanu” din RM urma să verifice legalitatea ordinului contestat inclusiv și
prin prisma proporționalității sancțiunii aplicate în raport cu fapta comisă. Or,
sancțiunea de exmatriculare este cea mai aspră din rândul celor enumerate de
Regulamentul de organizare a studiilor superioare de licență din cadrul IP

Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din RM din 27 februarie 2020.

Consideră că IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”, nu este complet liberă în utilizarea dreptului său discreționar, urmând să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit acest drept.

Aceasta este obligată legal să își exercite discreția fără erori discreționare, fapt care în speță nu se atestă.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Aldada Baraa împotriva IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din RM cu privire la anularea ordinului de exmatriculare, ca întemeiată.

S-a anulat ordinul nr.24/ST/STR din 16 aprilie 2021 emis de Rectorul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”, Emil Ceban, cu privire la exmatriculare.

La 12 ianuarie 2022, IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din RM, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din RM și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că instanța ierarhic inferioară motivat și amplu argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cauzei, temeinic a ajuns la concluzia admiterii acțiunii depuse de Aldada Baraa.

Colegiul instanței de apel a reținut ca fiind relevantă concluzia instanței de fond precum că dreptul discreționar al IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” de a sancționa pe Aldada Baraa prin aplicarea sancțiunii celei mai drastice – exmatricularea, contravine principiului proporționalității sancțiunii aplicate în raport cu fapt comisă.

A menționat că la aplicarea sancțiunii de exmatriculare nu a fost analizată gravitatea faptei, legătura de cauzalitate dintre fapta comisă și procesul de studiu, personalitatea studentului, reușita acestuia la studii, or conform art.137 din Codul educației, art. 42 alin. (2) lit. d) și alin. (3) din Carta Universitară a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din Republica Moldova, este prevăzut expres că, studenții care nu respectă prevederile actelor normative în vigoare și/sau ale actelor interne ale Universității, sânt pasibili de sancționare, în funcție de gravitatea faptei, conform actelor interne ale Universității, inclusiv prin exmatriculare.

În context, a remarcat că măsura de exmatriculare nu poate fi considerată rezonabilă și proporțională scopului atribuit - dreptul la instruire, care este asigurat străinilor și apatrizilor în condițiile egale de aplicare similare cetățenilor Republicii Moldova.

La fel, instanța de apel a reținut și că, pe parcursul anilor de studii, studentul Aldada Baraa nu a comis careva abateri disciplinare, a frecventat toate orele,

absențe nu a admis, a susținut toate examenele, restanțe nu are, taxa pentru studii a fost achitată integral și la timp, circumstanțe care nu au fost negate de către IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testimițeanu” din RM.

În concluzie, Colegiul a conchis că circumstanța că studentul Aldada Baraa a fost sancționat contravențional în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional, pentru conducerea vehiculului cu încălcarea regulilor privind permisul de conducere, fapt confirmat prin procesul verbal cu privire la contravenție din 6 aprilie 2021 și amenda achitată în mărime de 150 lei, nu corespunde just și echitabil măsurii de exmatriculare, or încalcă principiul echilibrului adecvat al intereselor părților.

La 13 octombrie 2022, IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testimițeanu” din RM a declarat recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testimițeanu” din RM a invocat că, consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În drept a invocat temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. c) și d) și alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testimițeanu” din RM, prin intermediul poștei electronice, la 30 septembrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 13 octombrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința depusă la 15 noiembrie 2022, intimatul Aldada Baraa, fiind reprezentat de avocatul Doroftei Roman, a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de IP Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Instituția Publică Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh